

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ
เรื่อง ผลการไต่สวนเบื้องต้นการทุ่มตลาดสินค้าปลอกแก้วชนิดใส
ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
พ.ศ. 2548

ด้วยคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 ได้มีคำวินิจฉัยเบื้องต้น เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2548 กำหนดมาตรการชั่วคราวตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าปลอกแก้วชนิดใส ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าปลอกแก้วชนิดใส ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. 2548 กรมการค้าต่างประเทศจึงได้ออกประกาศ เรื่อง ผลการไต่สวนเบื้องต้นการทุ่มตลาดสินค้าปลอกแก้วชนิดใส ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. 2548 ซึ่งออกตามความในข้อ 1 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2543) แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 เพื่อประกาศรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอันเป็นสาระสำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาผลการไต่สวน ดังนี้

1. การเปิดการไต่สวน

เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2547 กรมการค้าต่างประเทศได้ออกประกาศเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้าปลอกแก้วที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตามคำขอของ บริษัท บางกอกคริสตัล จำกัด ในฐานะอุตสาหกรรมภายในผู้ผลิตสินค้าปลอกแก้ว ทั้งนี้ เป็นไปตามมติคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2547 และกรมการค้าต่างประเทศได้ดำเนินการไต่สวนการทุ่มตลาดและความเสียหาย ตามหลักเกณฑ์ภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

2. สินค้าทุบตลาด

สินค้าที่ประกาศไต่สวนคือสินค้าบล็อกแก้วตามพิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ 7016.900.001 ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล พบว่าอุตสาหกรรมภายในผลิตเฉพาะสินค้าบล็อกแก้วชนิดใสตามพิกัดข้างต้นเท่านั้น ขอบเขตของการไต่สวนเพื่อกำหนดมาตรการจึงจำกัดเฉพาะสินค้าบล็อกแก้วชนิดใส

3. ผู้มีส่วนได้เสีย

3.1 ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ได้แก่

- (1) บริษัท PT Muliaglass
- (2) P.T.Keduang Medan Industrial Ltd.

บริษัท P.T. Keduang Medan Industrial Ltd. ได้ส่งคืนแบบสอบถามและตอบไม่ครบถ้วนในส่วนที่เป็นสาระสำคัญที่ใช้เพื่อการคำนวณส่วนเหลือการทุบตลาด นอกจากนี้กรมการค้าต่างประเทศได้มีหนังสือถึงบริษัทดังกล่าวให้ตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนแต่บริษัทดังกล่าวปฏิเสธการให้ความร่วมมือ ดังนั้นกรมการค้าต่างประเทศจึงใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ (Best Information Available)

(3) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกรายอื่นๆ นอกจาก 3.1(1) และ 3.1(2)

3.2 ผู้นำเข้าในไทย ได้แก่

- (1) บริษัท เอพี โกลบอล ไซท์ จำกัด
- (2) รายอื่นๆนอกจาก 3.2(1)

3.3 อุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าบล็อกแก้วในฐานะผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ คือ บริษัท บางกอกคริสตัล จำกัด และบริษัท บางกอกกล๊าส จำกัด

สถานะของอุตสาหกรรมภายในคิดเป็นร้อยละ 100 เนื่องจากทั้งบริษัท บางกอกคริสตัล จำกัด และบริษัท บางกอกกล๊าส จำกัด ได้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามครบถ้วน

3.4 รัฐบาลของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในฐานะรัฐบาลของประเทศที่ถูกไต่สวน

4. การตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล

เมื่อวันที่ 20-22 ธันวาคม 2547 และวันที่ 18-20 มกราคม 2548 กรมการค้าต่างประเทศได้เดินทางไปตรวจสอบข้อมูลข้อเท็จจริงที่ได้รับตามแบบสอบถาม ณ ที่ทำการของอุตสาหกรรมภายใน 2 ราย คือ บริษัท บางกอกคริสตัล จำกัด และบริษัท บางกอกกล๊าส จำกัด และ ณ ที่ทำการ

ของผู้ผลิต/ผู้ส่งออกในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย 1 ราย ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามคือ PT Muliaglass ตามลำดับ ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่าข้อมูลในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามแบบสอบถามของอุตสาหกรรมภายในมีความน่าเชื่อถือและยอมรับได้ แต่สำหรับผู้ผลิต/ผู้ส่งออกในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ดังกล่าว พบว่าข้อมูลส่วนใหญ่ตามคำตอบแบบสอบถามมีความถูกต้องตามหลักการทางบัญชีและสามารถอ้างอิงได้กับเอกสารต้นฉบับ ยกเว้นการขอหักค่านายหน้าด้านมูลค่าปกติ ซึ่งเป็นการจ่ายให้กับบริษัทแม่และไม่มีการบันทึกทางบัญชี จึงขาดความน่าเชื่อถือ

5. ผลการพิจารณาการทุ่มตลาด

ในการคำนวณส่วนเหลือของการทุ่มตลาดสำหรับผู้ให้ความร่วมมือ จะพิจารณาข้อมูลตามแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้ผลิต/ผู้ส่งออกแต่ละราย สำหรับผู้ไม่ให้ความร่วมมือหรือผู้ผลิต/ผู้ส่งออกรายอื่นๆจะพิจารณาโดยใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ (Best Information Available : BIA) ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 โดยระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้ในการได้ส่วนการทุ่มตลาด (Investigation Period: IP) คือ วันที่ 1 กรกฎาคม 2546 – วันที่ 30 มิถุนายน 2547 ซึ่งผู้ผลิต/ผู้ส่งออกสินค้าบล็อกแก้ว 1 รายที่ตอบแบบสอบถาม คือ บริษัท PT Muliaglass มีปริมาณส่งออกมาไทยเฉพาะสินค้าที่ถูกพิจารณา รวมทั้งสิ้น 7,712.15 ตัน เมื่อเทียบกับปริมาณการนำเข้าจากสาธารณรัฐอินโดนีเซียตามสถิติกรมศุลกากร ซึ่งรวมบล็อกแก้วทุกขนาดเท่ากับ 9,650.59 ตัน ปริมาณนำเข้าของผู้ผลิตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ที่ให้ความร่วมมือจึงคิดเป็นร้อยละ 80 ของปริมาณนำเข้าที่รวมบล็อกแก้วทุกขนาด ดังนั้นข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามของผู้ผลิตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย 1 รายถือว่าเป็นตัวแทนของผู้ผลิต/ผู้ส่งออก จากสาธารณรัฐอินโดนีเซียทั้งหมดได้

จากการพิจารณาข้อมูลตามแบบสอบถามของผู้ผลิตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย 1 รายดังกล่าว พบว่าข้อมูลในแบบสอบถามในประเด็นการขอหักค่านายหน้าด้านมูลค่าปกติไม่น่าเชื่อถือ เพราะเป็นการจ่ายให้กับบริษัทแม่และไม่มีการบันทึกทางบัญชี จึงไม่นำข้อมูลส่วนนี้มาใช้สรุปการคำนวณมูลค่าปกติและราคาส่งออกเพื่อพิจารณาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด ดังนี้

5.1 PT Muliaglass

(1) มูลค่าปกติ

คำนวณตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 15 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยคำนวณจากราคาขายภายในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ตามแบบสอบถาม แล้วทอนเป็นราคาขาย ณ หน้าโรงงานแก้วเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ทั้งนี้ไม่นำนำค่านายหน้ามารวมในค่าใช้จ่ายสำหรับการหักทอนเป็นราคา ณ หน้าโรงงาน

(2) ราคาส่งออก

คำนวณตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 14 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้ การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยคำนวณจากราคาส่งออกมาประเทศไทย ตามแบบสอบถาม แล้วทอนเป็นราคาส่งออกแก้วเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ณ หน้าโรงงาน

(3) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

คำนวณตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 18 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม 5.1(1) และราคาส่งออกตาม 5.1(2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกันคือ ณ หน้าโรงงาน และในช่วงระยะเวลาเดียวกันคือช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาด ซึ่ง ปรากฏส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 14.27 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ

5.2 ผู้ผลิต/ผู้ส่งออกรายอื่นๆ

ได้ใช้ข้อมูลและข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) มูลค่าปกติ

ใช้ข้อมูลราคาขายภายในสาธารณรัฐอินโดนีเซียในระดับราคา ณ หน้าโรงงานตามแบบสอบถามของบริษัท PT Muliaglass จากธุรกรรมการขายสินค้าชนิดที่ส่งออกมายังประเทศไทยมากที่สุดที่มีราคาสูงสุด

(2) ราคาส่งออก

ใช้ข้อมูลราคาส่งออก ณ หน้าโรงงานตามแบบสอบถามของบริษัท PT Muliaglass โดยเลือกธุรกรรมการขายสินค้าชนิดเดียวกันกับที่ใช้พิจารณามูลค่าปกติที่มีราคาต่ำสุด

(3) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

คำนวณตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 18 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม 5.2(1) และราคาส่งออกตาม 5.2(2) ณ ระดับการค้าเดียวกัน คือ ณ หน้าโรงงานและในช่วงระยะเวลาเดียวกันคือ ช่วงระยะเวลาการไต่สวนปรากฏส่วนเหลือของการทุ่มตลาดร้อยละ 50.59 ของราคา ซี ไอ เอฟ

6. ผลการพิจารณาความเสียหาย

คณะกรรมการได้วินิจฉัยความเสียหายเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้า จากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยพิจารณาจากข้อมูลที่ได้รับตามแบบสอบถามของอุตสาหกรรมภายใน 2 ราย คือ บริษัท บางกอกคริสตัล จำกัด และ บริษัท บางกอกกล๊าส จำกัด ผู้นำเข้า 1 ราย คือ บริษัท เอพี โกลบอล ไซท์ จำกัด ที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วน รวมทั้งผู้ผลิต/ผู้ส่งออกสาธารณ- รัฐอินโดนีเซีย 1 ราย โดยข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณา คือ ข้อมูลในช่วง 3 ปีย้อนหลัง (ปี 2544 - 2546) ช่วงระยะเวลาไต่สวนการทุ่มตลาด คือวันที่ 1 กรกฎาคม 2546 - 30 มิถุนายน 2547 และช่วง เดียวกันก่อนช่วงระยะเวลาไต่สวนการทุ่มตลาด คือวันที่ 1 กรกฎาคม 2545 - 30 มิถุนายน 2546

ผลการพิจารณาความเสียหายเบื้องต้น ปรากฏว่ามีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตาม มาตรา 19(1) ดังนี้

6.1 ปริมาณของสินค้าทุ่มตลาดและผลของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกัน ในตลาดภายในประเทศ

6.1(1) ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาด

จากสถิติกรมศุลกากรพบว่าปริมาณนำเข้าสินค้าบล็อกแก้วจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปี 2544-2546 และการนำเข้าจากอินโดนีเซียมีสัดส่วนสูงสุดตั้งแต่ช่วงปี 2544 - ช่วงระยะเวลาไต่สวนการทุ่มตลาด โดยมีสัดส่วนร้อยละ 67-98 ในขณะที่ปริมาณนำเข้าจาก ประเทศอื่นมีสัดส่วนร้อยละ 2-33 ของช่วงระยะเวลาเดียวกัน

6.1(2) ผลกระทบของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

เกิดผลกระทบต่อราคาของอุตสาหกรรมภายใน ในลักษณะการตัดราคาและการกดราคา โดยสินค้าจากสาธารณรัฐอินโดนีเซียมีการขายตัดราคาตั้งแต่ 4,873-5,234 บาท/ตันในปี 2544-ช่วง ระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาด และมีการกดราคา โดยพบว่าราคาขายเฉลี่ยของอุตสาหกรรมภายใน มีแนวโน้ม ลดลงตลอดตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา

6.2 ผลกระทบของการทุ่มตลาดนั้นที่มีต่ออุตสาหกรรมภายใน

ยอดจำหน่าย

อุตสาหกรรมภายในมียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้นในปี 2545 และปี 2546 แต่มีแนวโน้มลดลงในช่วงระยะเวลาไต่สวนการทุ่มตลาด

กำไร

อุตสาหกรรมภายในอยู่ในภาวะขาดทุนไม่สามารถเพิ่มราคาขายหรือทำกำไรในระดับที่เพียงพอต่อการเยียวยาความเสียหายได้

ผลผลิต

อุตสาหกรรมภายในได้เพิ่มปริมาณการผลิตเพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาดของต้นทุน (Economy of Scale) และสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้น

ส่วนแบ่งตลาด

อุตสาหกรรมภายในมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นในปี 2545 อย่างไรก็ตามส่วนแบ่งตลาดลดลงตั้งแต่ปี 2546 - ช่วงระยะเวลาการไต่สวน

ความสามารถในการผลิต

ความสามารถในการผลิตของอุตสาหกรรมภายในเมื่อพิจารณาจากอัตราของผลผลิตที่ได้เทียบกับวัตถุดิบที่ใช้ พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ผลตอบแทนการลงทุน

โดยรวมอุตสาหกรรมภายในมีผลตอบแทนการลงทุนคิดลบ

การใช้กำลังการผลิต

การใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมภายในค่อนข้างคงที่

ผลกระทบต่อราคาสินค้าในประเทศ

ผลกระทบต่อราคาสินค้าปลีกออกแก้วในประเทศ ได้พิจารณาจากราคาขายเฉลี่ยของอุตสาหกรรมภายในที่ขายให้ผู้ซื้อทอดแรก พบว่ามีแนวโน้มลดลงตลอดในปี 2544 - ช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาด

กระแสเงินสด

มีแนวโน้มในทิศทางที่ลดลง

สินค้าคงคลัง

สินค้าคงคลังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2546 - ช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาด

การจ้างงาน

พิจารณาจากจำนวนแรงงาน โดยอุตสาหกรรมภายในมีการจ้างแรงงานคงที่ตั้งแต่ปี 2544-ช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาด

ค่าจ้างแรงงาน

อัตราค่าจ้างแรงงานทางตรงเฉลี่ยต่อเดือนลดลงในช่วงปี 2544-2546 แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงระยะเวลาการไต่สวน

อัตราการเจริญเติบโต

อัตราการเจริญเติบโตของปริมาณขายในประเทศน้อยมากและเป็นในอัตราที่ลดลงรวมทั้งเติบโตในอัตราที่ต่ำกว่าการเจริญเติบโตของอุปสงค์ภายในประเทศ

ความสามารถในการระดมทุนหรือการลงทุน

ไม่มีการเพิ่มทุนหรือกู้ยืมเพิ่มเติมในช่วงปี 2544-2546

ความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดกับส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

มีความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดกับส่วนเหลือของการทุ่มตลาด โดยมีอัตราการทุ่มตลาดจากจากสาธารณรัฐอินโดนีเซียระหว่างร้อยละ 14.27-50.59 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ. ซึ่งการทุ่มตลาดจากประเทศดังกล่าว ส่งผลให้มีการนำเข้าสินค้าบล็อกแก้วจากสาธารณรัฐอินโดนีเซียเป็นปริมาณมากอย่างต่อเนื่อง

6.3 การพิจารณาปัจจัยอื่นๆที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน

6.3(1) ปริมาณการนำเข้าสินค้านิคเดียวกันจากประเทศอื่น

จากสถิติกรมศุลกากรจะเห็นว่าปริมาณการนำเข้าบล็อกแก้วจากประเทศอื่นรวมกันเมื่อเทียบกับปริมาณการนำเข้าจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปรากฏว่ามีสัดส่วนเพียงร้อยละ 2-33 ในช่วงปี 2544 - ช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาด ในขณะที่การนำเข้าจากสาธารณรัฐอินโดนีเซียครองสัดส่วนสูงที่สุดตลอดช่วงระยะเวลาเดียวกัน คือ ร้อยละ 67-98

6.3(2) ความต้องการใช้ภายในประเทศ

ความต้องการใช้สินค้าบล็อกแก้วภายในประเทศเพิ่มขึ้น โดยตลอดในช่วงปี 2544 - ช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาด ดังนั้นความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่สาเหตุจากการหดตัวของตลาดหรือการลดลงของอุปสงค์